A°. 1838. N°. 63.

DINGSDAG, DEN 7den AUGUSTUS.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 4 Augustus 1838.

De Gezaghebber van *Curaçao*, door het Ministerie van Kolonien geautoriseerd zijnde, om ZOUT van die Kolonie en van *Bonaire* naar Nederland af te schepen, provisioneel tot een beloop van Duizend Scheepslast, en daartoe tot hiertoe geene voldoende scheepsgelegenheid in de Kolonie *Curaçao* hebbende kunnen bekomen of voorzeker kunnende worden ontmoet, gezien;

Zoo worden van wege den Gouverneur Generaal *ad interim* de Scheepskapiteins, welke soms in deze Kolonie geene retourlading kunnen bekomen, daarvan verwittigd, ten einde des goedvindende, zich naar *Curaçao* te begeven, tot het afhalen van gemeld Zout.

De vracht door het Ministerie voormeld toegestaan, is f 40 per last van 2000 Nederlandsche ponden.

Het Zout zal, het zij in de baai van *Curaçao* worden afgescheept, of wel ter reede van *Bonaire*, alwaar goede ligplaatsen aan de west-zijde van de om de zuid loopende strook land, welke op haar uiteinde met eenen gemetselden Vuurtoren is voorzien, wordende aldaar voorts *duc d'alves* aangetroffen, tot vastmaking van de Schepen, zoo dat dezelve ter dier plaatse, en dat wel in zeer korten tijd, de lading kunnen innemen, zonder verpligt te zijn weder naar *Curaçao* af te houden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 Augustus 1838.

(3090). Alzoo JEAN LOUIS VICTOR HARSSEBROOM en HANS KLINT in kwaliteit als speciale gemagtigden van RUDOLPH LE CHEVALLIER, NICOLAAS DE GIJZELAAR PIETERSZOON en AKENT DROST AARNOUTSZOON, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Eigendom van de Plantaadje *Mon affaire*, gelegen aan de *Orleanakreek*, af- en op de namen van hunne principalen voornoemd te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim*, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen, te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

ANDREA.

(Vervolg van ons vorig No.)

— »Ik dank u voor dien groet, Camilla," was zijn antwoord. »Ook zijt ook met de zon opgestaan, en toch heeft geen onbarmhartige meester u, even als mij, met harde woorden gewekt."

— »O, neen," hernam Camilla op vriendelijk bestraffenden toon: »gij doet Battista onregt: hij is streng, maar niet boos van hart."

— »Niet boos?" herhaalde Andrea met drift niet boos? ... het is een wild dier ... Hij heeft geen andere vreugd, dan het leed van anderen."

— »Wat heeft u toch in die kwade luim gebragt?" vroeg Camilla verschrikt door dien heftigen toon. »Gij stoort er mijne vreugde mêe."

— »Neen, dat wil ik niet," hernam Andrea, en bedwong zich plotseling. »Wees vrolijk: want nog zijt gij vrij, nog voelt gij de klaauw des tijgers niet. O, moogt gij die nimmer gevoelen!"

Bij deze woorden, was hij Camilla tot het hek genaderd, en had haar vriendelijk de hand gereikt, waar zij vol vertrouwen de hare in leide. In zijne blikken was deernis met haar lot te lezen, en het meisje verstond die taal zijner oogen.

— »Ik weet wat gij zeggen wilt, Andrea; doch mijne oude moeder is zwak, ik ben haar eenigste steun en kon haren laatsten wensch niet onbevredigd laten. Daarom alleen gaf ik mijne toestemming, hoewel 't mij tegen de borst stiet, en mijn hart reeds eene andere keuze had gedaan."

Het meisje hield de oogen naar den grond geslagen, toen zij die laatste woorden half stamelend uitsprak, doch met te meer vuur hield de jongeling zijne blikken op haar aanminnig, blozend gelaat. Eene onbeschrijfelijk streelend, zalig gevoel doortintelde zijne borst. Hij zag zijne geheimste gedachten verraden, zijne verborgene, in stilte gekoesterde liefde eensklaps aan het licht gebragt, en door het meisje, dat hij beminde in de zaligste onschuld des harten, ongedwongen beantwoord. Dat denkbeeld maakte hem vrijmoediger dan hij tot nu toe was geweest: in blijde verrukking, sloeg hij den arm om Camilla's rijzige gestalte en klemde haar aan zijnen hoog kloppenden boezem.

— »Camilla," vroeg hij nauwelijks hoorbaar, en met eene stem bevende van aandoening, »Camilla, heb ik u wel verstaan? Wien had u hart gekozen?"

Het meisje zweeg.

— »O spreek," ging hij op hartstogtelijken toon voort; »gij geeft mij het leven of den dood. Ik beminde u sedert lang, met een gloed, die bij niets te vergelijken is, doch ik verborg mijne liefde in den donkersten schuilhoek van mijn hart, zoodat ze voor iedereen nog verborgen bleef. Hoe zou ik ook openlijk mijne liefde durven opbiechten, arm als ik ben, kon ik immers naar uwe hand niet dingen? Stilzwijgend, deed ik afstand, en God alleen weet, wat het mij gekost heeft. Na evenwel is dat alles voorbij; beantwoord mij nu slechts deze eene vraag; was ik gelukkiger dan ik hopen dorst, was mij in uw rein hart eene plaats geschonken?"

Die laatste woorden had Andrea naauwelijks hoorbaar uitgesproken, en daarbij met gebogen hoofd Camilla vragende in de oogen gezien. In stede van te antwoorden, liet het meisje hare tranen den vrijen loop, en verborg zij haar gelaat aan des jongelings borst. Geheel haar volgend leven, hare liefde tot Andrea, haar afkeer van Battista alles stond haar op eens klaar voor den geest, en haar hart kromp van weedom.

Andrea zocht haar te troosten; en Camilla dankte hem, slechts met een' blik, maar een blik, waar haar liefdegloed, duidelijk in te lezen was.

— »Goede, beste Andrea," lispte zij, en liet het hoofd weer zinken.

— »Schurk!" bulderde in hunne nabijheid de stem van Battista, die het gesprek der gelieven had afgeluisterd. Andrea was van schrik ter zijde gesprongen, en als een razende kwam nu zijn meester, met een scherpe spade in de hand op hem af; ter naauwernood ontweek de jongeling den slag, en het mogt hem gelukken zijnen vijand te ontwapenen, die vervolgens zijne toomelooze gramschap tot de onschuldige Camilla keerde; het meisje, stond stil en bleek, bestorten, scheen aan den grond geankerd.

— »Schaamtelooze deern!" schreeuwde de woedende Battista, en sloeg hij de ... [illegible]

Tot nu toe, had eene soort van ontzag voor den man, wien hij diende, Andrea bewogen, om slechts verdedigenderwijs te handelen; doch nu hij ook Camilla zag aanvallen, Camilla, die hij boven alles lief had, nu kon niets hem langer terug houden. Met éénen sprong stond hij naast zijnen verwoeden vijand, en greep hem met den linkerhand zoo onzacht in den hals, dat de onverlaat met een' luiden kreet zijne prooi liet varen.

— »Booswicht," brulde hij hem in 't oor, »Boet nu voor de schuld van uw gansche leven!" Een dolk flikkerde in Andrea's regter vuist, en met eene diepe, bloedende wonde in de borst, lag Battista bewusteloos op den grond. Op 't zelfde oogenblik, omringden de toegeschoten werklieden der ongelukkigen Andrea, die geen weerstand meer bood, en zich willig liet binden. Hij wierp nog een teederen afscheidsblik op Camilla, die in onmagt was gezegen, en volgde zwijgend de dienaars van den verslagene.

't Was nacht geworden. Een digte wolkensluijer dekte den gezigteinder, en of de natuur het werk der liefde had willen bevorderen, zij had de sluimerende aarde met haren donkeren schaduw overtogen.

Van de twee legersteden vlood de verkwikkende slaap, door bange zorg en kommer verdreven. Rusteloos keerde Camilla zich om en om, op hare peluw, waar zij zich enkel voor den schijn had neergelegd. Het gebeurde van den vorigen dag, die de wieg en het graf van haar geluk in zijne grenzen besloot, had haar op het vreeselijkst getroffen, en de vreugde van haar jeugdig leven voor altoos verwoest.

Toen Camilla, na het rampzalig voorval uit hare bezwijming was ontwaakt, had zij zich te bed, en hare moeder weenende aan hare zijde gevonden; eensklaps had haar de vreeselijke

selijke wraakoefening, waar zij getuige van was geweest, weder voor den geest gestaan. Uit den mond harer moeder, wiens gramschap voor angstige bekommering was geweken, had het meisje vernomen, dat Battista's toestand niet geheel hopeloos was; doch dat niettemin den geliefden Andrea een treurig lot wachtte. Hij was als [illegible] en voeten gebonden, als de verachtelijkste misdadiger, in eene ledige schuur van Battista's wijngaard geworpen, om den volgenden dag aan de *Inquisitie* te *Turin* te worden uitgeleverd, die hem ongetwijfeld tot de galeijen zou veroordeelen.

Eene kille huivering voer Camilla bij die gedachte door de leden. Andrea naar de galeijen verwezen; getuchtigd door de geesel-roede van een wreedaardigen opzigter. Verder kon zij niet denken, de akeligste beelden zweefden haar in de grootste verwarring voor den geest; doch eensklaps, schoot er een lichtstraal door die digte duisternis, en even als de moede en afgedwaalde wandelaar, uit de flikkering van een licht in de verte, nieuwen moed en nieuwe krachten put, zoo ook schonk de hoop van Andrea te kunnen redden, Camilla een nieuw leven: daartoe wou zij alles wagen, alles tarten, zich door niets laten afschrikken!

In sommige omstandigheden, is het vrouwelijke hart met oneindig meer moed en beradenheid toegerust, dan dat van den man. Zoodra 't haar eenigste, haar hoogste goed geldt, heeft zij zelfs haar leven veil, om het te behouden.

Camilla kende het gevaar, waar Andrea's redding haar aan blootstelde: mislukten hare pogingen, dan was haar hetzelfde lot beschoren, dat hem nu wachtte; doch hij was immers haar hoogste goed geworden, aan hem had haar hart zich voor altoos met de reinste liefde verbonden, voor hem offerde zij gaarne haar vreugdeloos leven op. Zij verzamelde al hare krachten tot de uitvoering van haar ontwerp, en koos daartoe het uur van middernacht.

Reeds had zij zich in haar kamertje te bed gelegd, waar zij met ongeduld de slagen telde der dorpsklok. Zij had God om het welgelukken van hare onderneming, en werd haar gebed verhoord, dan bleef haar geen wensch meer over, dan zou zij zich gewillig aan alles onderwerpen, wat het lot over haar mogt beschikken.

Middelerwijl, lag Andrea op den harden grond zijner gevangenis, als een hoopelooze, die zijne rekening met het leven heeft gesloten en nu gevoelloos den dood wacht. Nu en dan [illegible] of gene herinnering voor zijnen geest; [illegible] het leven in een beekoolijk licht voorstellen, doch [illegible] die met geweld. Hij was [illegible] liefde gevonden; hij had zich gewroken; wat had hij meer te wenschen? Wat hij nu te gemoet ging, was hem bekend, en ofschoon het lot, dat hem bedreigde, erger was dan de dood, geene klagt kwam over zijne lippen, geen zucht ontgleed zijn beklemden boezem.

De stormwind gierde door het bouwvallige dakwerk boven zijn hoofd, en de nachtvogelen, die er in nestelden, krischten hunne schelle tonen, zonder zich om den nieuwen gast te bekreunen.

Daar sloeg de doffe dorpsklok twaalf, en eenige oogenblikken later hoorde Andrea zacht tikken aan de deur van de schuur. Hij luisterde met gespannen verwachting; het gerucht nam toe, de deur werd met behoedzaamheid geopend, en eene vrouwelijke gestalte trad zonder licht de schuur in.

[illegible] Andrea!" riep zij met eene zachte bevende stem.

Andrea had met moeite het hoofd opgerigt. De klank van die stem trof hem levendig, en wekte hem plotseling uit zijne moedeloosheid tot blijde hoop.

— »Andrea?" hernam de onbekende, leeft gij nog?"

Nu was er geen twijfel meer.

— »Camilla," sprak hij met gesmoorde stem, »om Godswil, gij hier?"

Camilla knielde naast den gevangene neder.

— »Ik ben 't, ik ben 't," fluisterde zij hem toe, »ik wil u redden, of met u sterven! Mislukken mijne pogingen, dan wacht u nog erger lot dan de dood. Reik mij uwe handen toe, ik wil uwe ketenen slaken.... En nu, vlugt, vlugt ver van hier, en wees gelukkig! Vergeet slechts uwe rampzalige Camilla niet, aan wie geene andere troost overblijft dan u te hebben gered."

Van zijne banden bevrijd, klemde Andrea het schreijende meisje in zijne armen. Hij kon niet spreken, zijn gevoel overmeesterde hem.

— »Andrea," vervolgde Camilla, na eene poos stilte, »dit was mijn laatste werk: van nu af ben ik dood voor de wereld."

— »Neen Camilla," sprak Andrea met geestdrift, »het leven, dat gij redt, wijd ik u. Ontvlugt met mij eene dwingelandij, die erger is dan de dood! Kom, aarzel niet; ik breng u in een afgelegen oord, waar niemand ons kent, waar een rein ongestoord geluk ons wacht."

— »Ach!" zuchtte Camilla, voor mij is die zaligheid niet weggelegd. Ik moet bij mijne oude moeder blijven; ik moet Battista's gade worden. God schenke mij kracht, om dien zwaren pligt te vervullen! Mijn hart evenwel, blijft u toebehooren, en volgt u overal tot in het graf."

— »Battista," hernam Andrea verwonderd, leeft hij dan?"

— »Ja," was 't antwoord, »hij leeft: zijne wonden was niet gevaarlijk en zal weldra genezen zijn.

(Het Vervolg en Slot hierna.)

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten Julij 1838, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 2den, Johanna Dasselwijk; *zoon*. — Den 4den, Elisabeth Carolina Birot; *dochter*. — Idem, Esther Louzada, Echtg. van Salomon del Castilho; *dochter*. — Den 5den, Rachel Abraham Bueno de Mesquita Senior, Echtgenoot van Samuel Hoheb Brandon; *dochter*. — Den 7den, Rachel Jacob de Vries, Echtgenoot van Abraham Benjamin de Vries; *zoon*. — Den 15den, Maria Petronella van Klaver; *dochter*. — Den 16den, Silvia Maria Elisabeth Scharwoude; *zoon*. — Den 17den, Johanna Lentz; *zoon*. — Idem, Ida Hoen; *dochter*. — Den 21sten, Dorothea Pandora Jacquelina Coninenberg; *dochter*. — Den 23sten, Henrietta Maria Kremer; *zoon*. — Den 25sten, Jansje van 't Velde; *zoon*. — Den 26sten, Isabella van Aplarius; *dochter*. — Den 29sten, Anna Elisabeth Haman; *dochter*. — Den 30sten, Susanna Charlotte Steukij, Echtgenoot van Marc Samuel Guignard; *zoon*.

LEVENLOOS GEBOREN: Den [illegible], het kind van het vrouwelijk geslacht van [illegible] — Den 3[illegible], het Kind van het mannelijk geslacht van Jacob [illegible] Pommerenschen, [illegible] John James Duncan.

OVERLEDEN: Den 1sten, Joseph Jan van Heijningen, oud 29 jaren. — Den 2den, Philip Pieter Mullier, oud naar gissing 51 jaren. — Den 2den, Susanna Sandrina, dochter van Jeannette van Eijck, oud 1 jaar en 7 maanden. — Den 5den, Daniel Mendes Noble Isaakszoon, oud 49 jaren. — Den 6den, Eljte, dochter van Jacob Beer Monk en Judith Coster, oud 1 jaar. — Idem, Bernardus Pieter [illegible] Reuchachs, oud 25 jaren. — Idem, Mathias Coenraad Bedel, oud 31 jaren. — Den [illegible], Johan Christoph Ferdinand Kesling, oud 31 jaren. — Den [illegible], Frederik Christiaan Soeters, oud 5 jaren en 7 maanden. — Den 13den, Rachel Cohen, weduwe Isaac Pretto Henriques, oud 50 jaren. — Idem, Marius Coenraad Muijlert, zoon van Geesina Maria Grecatt, oud 18 jaren. — Den 7den, François Hermanus Weischer, oud 30 jaren. — Den 2[illegible]sten, Sarah Henriques da Costa, oud 62 jaren. — Den 21sten, Johann Diedericus Witt, oud 58 jaren. — Idem, Judith Johanna Adolphine Dieuleñt, oud 8 maanden. — Den 2[illegible]sten, Frederik Gottlieb Affourtit, oud 2 jaren. — Den 2[illegible]sten, Mathias Johan, zoon van Jeannette Antoinette Fromm, oud 1 jaar en 3 maanden. — Idem, Jacob Coenraad Putscher, oud 43 jaren. — Den 2[illegible]sten, Joseph Baruch Louzada, oud 26 jaren. — Den 31sten, Gisb. Albertus Kreps, oud 29 jaren en 7 maanden.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den deser, de Nederlandsche Sloep *Lidolph en Constant*, Kapt. F. G. Strong, van Coronie, hebbende 4 dagen reis; Passagiers, G. J. Farwell en vier Bedienden; Edward Beut en een Bediende.

Den 4den, de Nd. Am. Brik *New-York*, Kapt. A. Ferguson, van *New-Bern*, hebbende 40 dagen reis.

Den 5den, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. D. D. Driskell, van Gloucester, hebbende 32 dagen reis; Passagier: L. Jacobs.

Idem, de Nd. Am. Brik *Hibernia*, Kapt. C. Saunders, van Welmington, hebbende 43 dagen reis.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: B. Cammeron, en een bediende; D. de Parra en een bediende, G. Robertson en J. Harvie; benevens de Slavin *Marie*, behoorende aan den Boedel Conolly.

UITGEKLAARD.

Den 27sten Julij, de Fransche Schooner *la Cayennaise*, Kapt. C. Haugais, naar Cayenne.

Den 31sten, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. H. M. Tull, naar Demerarij.

Den 2den deser, het Schip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems, visa Nickerie naar Rotterdam.

Advertentien.

(3010) De ondergeteekende biedt aan, tegen den gewonen Intrest en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene som van *ELFTIEN DUIZEND GULDEN*, aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, den 4 Augustus 1838.

De *fungerende* Weesmeester,
J. O. N. ENGELBRECHT.

(1[illegible]) Het behaagde Gode ons dochtertje DINA ADOLPHINA, in den jeugdigen leeftijd van *drie* maanden, op gister namiddag tot zich te nemen.

Andermaal hebben wij het verlies van een eenig Kind te betreuren.

Paramaribo, den 6 Augustus 1838.

G. HEILBRON.
R. HEILBRON,
geb. VAN EMDEN.

Strekkende tot algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

[illegible] M. A. KEIJSER, [illegible] op Donderdag den [illegible] 8sten dezer, des namiddags 4 uren, ten Sterfhuize van wijlen Zijne Excellentie den Heer Generaal A. DE VEER, verkoopen:

Wèl onderhoudene MEUBELEN; AARDE-, GLAS-, PORCELEIN- en KOPERWERK; enz. enz.

De *GOEDEREN* zijn HEDEN en de dagen des Vendues te bezigtigen.

(30030) LOTJE MODDERMAN vertrekt.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Phoenix*, Kapt. H. L. Kaiser [illegible] Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 2[illegible] Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. Seijtste, [illegible] Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 26 Augustus.

Het gekoperd Schooner Brikschip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 24 Augustus.

Het gekoperd Schooner Brikschip *Antonia*, Kapt. E. Speelman. — Adres bij L. D. Gillé.

Het Gekoperd Tweedeks Fregatschip *Harmonie*, Kapt. Boy Jansen. — Adres bij J. F. Favereij. Sluit 14 Augustus.

Naar Rotterdam en Middelburg.

Het gekoperd Bargschip *de Koophandel*, Kapt. Frans Popken. — Adres bij Lenaner en Scheffer. Sluit 8 Augustus.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.